

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

(5^η εβδομάδος από τοῦ Πάσχα).

Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου (838 π.Χ.). Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†846). Κυρίλλου Γορτύνης τοῦ ἱερομάρτυρος (†299).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς

δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ.

Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ διάκονος: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορός: Ἀμήν.

* * *

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Καὶ ψάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Προφήτου ἕτερα γ'.

Ἦχος ἔ Πα ρ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
 κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
 ου προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
 η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
 ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρτιαις

Συνανθρωποις εργαζομένοις την ανομιαν

αν και ου μη συνδυάσωμετα των εκλεκτων αυτων

των

Παιδευσει μεδικαιος εν ελεει και ελεγει με

ελεον δε αματωλου μη λιπαναατην κεφαλην μου

τι ετι και η προσευχη μου ενταις ευδοκiais αυτων

κατεποθησαν εχομενα πετρας οικριται αυτων

κουσονται τα ρηματα μου οτι ηδυνθησαν ωσει παχος γης επι της γης

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

Οτι προς σε Κυυριε Κυριε οι οφθαλμοι μου

επι σοι οι ηλιπιασμηαντα νελης την ψυχην μου

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

E κε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα π_9

P υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου π_9

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι π_9

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου π_9

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π_9

Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

A^{Πα} νελ θων εις υ υ ρα α α νυς ο ο θε ε ε

M **Zω** **Πα** εν και κα τη η ηλ θε ες **Z** μη ε α α ασης η η μας **Zz**

ορ φα νυ υ υ υς Κυ υ ρι ι ι ε ελ θε τω

σϑ το ο Πνε ε ευ μα φε ρον ει ρη η η νη ην

τω κο ο ο ο σμω δει ξον τοις υι οις τω ων α αν

θρω ω πων ερ γα δυ να με ω ω ω ως σϑ Κυ ρι

ι ε φι λα α α α αν θρω ω ω ω πε

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

A^{Πα} νηλ θες Χρι στε προς τον α να αρχον Πα τε ρα α

σϑ ο των α πε ρι γρα πτων αυ τϑ κολ πων μη η η

χω ρι ι σθεις και προ σθη κην αι αι δυ υ να α μεις

τη αι νε σει τς Τρι σα γι ου ς κ ε δε ε ε ε

ξα α α αν το αλλ ε να Υι ον και με τα την εν αν

θρωπη η σιν ε γνω ρισαν σε Κυ ρι ε μο νο γε νη η

η τς Πα α τρος εν πληθει ει σω ω ω ων οι κτι ιρ

μων ε λε η σο ο ο ον η η η η μας

Στίχ. γ. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

ρι ι ι ι ον

Ο ι Αγγελοι σς Κυ ρι ι ε τοις Α πο στο ο λοις

ε ε ε λε ε ε ε γον αν δρες Γα α λι ι

λαι αι οι τι ε στη κα τε βλε ποντες εις τον ς ρα α

νον ς τος ε στι Χρι στο ο ο ο ος ο ο

θε ε ε ος ο α να λη η φθεις αφ υ μων εις

τον ς ς ς ς ρα α α α νον ς τος ε λευ σε ε ται αι

πα α λιν ον τρο πον ε θε α σα α σθε α αυ τον πο

ρευ ο με ε νον εις ς ς ς ρα α α α νον λα

τρει σα τε αυ τω εν ο σι ο τη η τι και δι και ο
συ υ υ υ νη

Προσόμοια τοῦ Προφήτου γ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^Α Νη ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σω ων

των α νο μι ων αυ τς

Χαι ροις Ε λισ σαι ε παν σο φε συ γαρ κα θα ρας

τον νεν η δο νων των τς σω ματος υ πε δε ξω εν

δο ξε τας αυ γας τας τς Πνευ μα τος τοις ε φε

ξη ης τε πα σι με τε δω κας και ο λος

ω ω φθης φω το ει δε στα τος ο ο θεν ε

σκη νω σας προς το φως το α δυ τον υ περ η μων

παν το τε δε ο μενος των ευ φη μς εν των σε

εκ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Σ ^{Πα} ε Ε λισ σαι ε μα κα ρι ε ο ζη λω της Η
^{Πα} λι ου ^β εν ^γ δι πλω τω χα ρισ μα τι ^{Δι} ^π κα τα λαμπρου νο
^{Πα} με νον ^δ κα τα λει ψας αι θε ρι ος ^π αρ μα τη
λα α της ον τως ε δει κνυ το ^π ου τη μι
μη η σει ρει θρα πο τα μι α ^{Νη} ^π χα α ρι τι
^{Πα} ε στη σας ^β και δι ηλ θες εν δο ξε πε ρι χα ρως ^π
^{Δι} κα τα γλα ῖ ζο μενος ^δ και με γα λυ υνων ^{Νη} ^π χρι στον ^ν ^δ

^β ^γ

Στίχ. Γ´. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου ^β ^γ με νει εις τον αι ω να ^β ^γ

Π ^{Πα} α λαι πι στη Σω μα νι τι δι παι दा χα ρι
^{Πα} ^β ζη ευ χης ^γ ον θα νον τα ε ξη γειρας ^{Δι} ^π ως Προ φητης
^{Πα} εν θε ος ^δ ι ε ρως θαυμα ζο με νος ^π αλ σι δε
πα α λιν υ दा ता α γο να ^π σα φως με
^{Νη} τα α γεις εις γο νι μο τη τα ^π θα αυ μα τα
^{Πα} α πειρα ^β εκ τε λεις τη χα ρι τι τσ παν τωρ γθ ^π

^{Δι} Πνευματος καρι ε ^{Νη} ο θεν υ μνθ ς μεν σε ^ν

δόξα τοῦ προφήτου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς

Ἦχος Πα

^{Πα} **Ν**ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

^{Δι} **Π**ρο φη τα κη η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του
θρο νου της με ε γα α α λω ω συ υ υ νης ου

δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ζη η και ε
κα στω ω ω α α α σθε ε νου ου ουν τι α ει

ει πα ρι ι στα α α σαι εν τοις υ ψι ι στοιοις
λει του ουρ γων την οι κου με νην ευ λο ο γεις παν τα

χου ου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος αι αι αι
τη η σαι αι αι αι αι αι αι αι αι ^{Κε} ^{Πα} ι λα

σμο ον ται αι ψυ χαι αι αις η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

Ετε ε εχ θης ως αυ το ος η θε ε ε
ε ε λη η η η σας ε φα α νης ως α αυ τος
η η η βϛ ϛ λη η η θης ε πα θες σαρ κι ι ι
ι ο θε ο ο ος η η η η μων εκ νε κρω ω ων α
α νε ε ε στης πα τη η σα α αστον θα α να α α
α τον α νε λη η φθη η ης εν δο ο ξη ο
τα συ υμ πα αν τα α πλη η η ρων και α
πε ε στειλα ας η η η μιν Πνε ε ευ μα θει ει ον
τϛ α νυ μνειν και δο ξα ζειν σϛ τη ην θε ο ο ο
τη η η η τα α α α

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν

ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἐξῆς προκείμενον.

Ἦχος ρα Γα φ

Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

βαρβάρου ε γε νη θη Ι ς δαι αι αι α α Α
γι ι α σμαυ τς ς

Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε ο Ι ορ δα νης ε

στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι σω ω

Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

Πα Γα
ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη

τι ε στρα α α α φη ης εις τα α ο πι ι ι

σω ω

Ο Γα Νη Δι Γα
Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

ε ε ποι οι οι η η η σε ε ε εν

Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γ', ιθ' 15-21 & Δ', β' 1-22).

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἥλιου, πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου· καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ ἤξεις, καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ ἀπὸ Ἀβελμαουλά εἰς Προφήτην ἀντὶ σοῦ. Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ εὗρίσκει τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί· δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν Ἐλισσαιὲ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας καὶ ἐπέδραμεν ὀπίσω Ἥλιου, καὶ εἶπε· καταφιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου, καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· πορεύου, ἀνάστρεφε, ὅτι πεποιήκά σοι. Καὶ ἀνέστρεφεν ἐξ ὀπισθεν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν, καὶ ἔθυσσε, καὶ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν ἤψησεν αὐτά, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἥλιου, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον τὸν Ἥλιον ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἥλιου καὶ Ἐλισσαιὲ ἐκ Γαλγάλων. Καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ. Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ εἰς Βαιθήλ πρὸς

Ἐλισσαιέ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνωσ, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καὶ γε ἐγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὲ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ. Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχώ πρὸς Ἐλισσαιέ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνωσ ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καὶ γε ἐγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλιοῦ· κάθου δὴ ὧδε ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς τὸν Ἰορδάνην· Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν Προφητῶν, καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν. Καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιοῦ τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἴλησε, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτούς, καὶ Ἡλιοῦ εἶπε πρὸς Ἐλισσαιέ· αἴτησαι τί ποιήσω σοι πρὸ τοῦ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσωῖς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλήν, ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴν ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρησεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· πάτερ, πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν οὐκέτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετον τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφῶ; Καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου· καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Καὶ εἶδον αὐτόν οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχώ ἐξεναντίας καὶ εἶπον· ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ Ἐλισσαιέ. Καὶ ἦλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἱεριχώ· καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισσαιέ· Ἴδου ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθή, καθὼς σύ, Κύριε, βλέπεις, καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἄλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν

ὕδατων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, καὶ εἶπε. Τάδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκέτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

Βασιλειῶν Δ' τὸ ἀνάγνωσμα.

(ε', ἐκλογή στίχων).

Καὶ Νεεμάν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως τῆς Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ, λελεπρωμένος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισσαιέ ἄνθρωπος Θεοῦ, εἶπεν· ἐλθέτω δὴ πρὸς μὲ Νεεμάν, καὶ γνώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραήλ. Καὶ ἦλθε Νεεμάν αὐτοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων. Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπεν. Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; Καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σε, λούσαι καὶ καθαρισθήσῃ; Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Βασιλειῶν Δ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 8-37).

Ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ἐλισσαιέ εἰς Σωμάν· καὶ ἐκεῖ, γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν ἄρτον. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Ἴδου δὴ ἔγνω ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός· ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶν, τόπον μικρόν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν. Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ. Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν· καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Εἶπον δὴ πρὸς αὐτήν·

Ἴδου ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην· τί δεῖ ποιῆσαι σοι; Εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ εἶμι οἴκῳ ἡσυχάζουσα. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί· Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; Καὶ εἶπε Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ. Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης. Καὶ εἶπε· κάλεσον αὐτήν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ πρὸς αὐτήν· Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὥρα αὐτῇ ὡς ἡ ζῶσα καὶ σύ, περιειληφυῖα υἱόν. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ κύριε, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, μὴ διαφεύσῃ τὴν δούλην σου. Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἔτεκεν υἱόν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισσαιέ. Καὶ ἠνδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, πρὸς τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου. Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· Ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμησεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἀπόστειλον δὴ μοι ἓν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω. Καὶ εἶπε· Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία, οὐδὲ σάββατον· ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· Ἄγε, καὶ πορεύου· μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι, ὅτι ἂν εἴπω σοι· δεῦρο, καὶ πορεύσῃ, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισσαιὲ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Ἴδε ἡ Σωμανίτις ἐκείνη. Νῦν δράμε εἰς ὑπάντησιν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς αὐτῇ· Εἰρήνη σοι. Εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου. Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ. Ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἐλισσαιὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἤγγισε Γιεζί ἀπώσασθαι αὐτήν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ἄφες αὐτῇ, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ· καὶ Κύριος ἀπέκρουψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ ἤτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου, ὅτι οὐκ εἶπον οὐ πλανήσῃ μετ' ἐμοῦ; Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ τῷ Γιεζί· Ζῶσαι τὴν ὄσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὖρης ἄνδρα, οὐκ εὐλογῆσεις αὐτόν· καὶ ἐὰν εὐλογῆσῃ σε ἀνὴρ, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἀνέστη

Ἐλισσαιέ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς. Καὶ Γιεζί διήλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου· καὶ οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων· Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισσαιέ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκός, κεκοιμημένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισσαιέ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο αὐτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον· καὶ ἀνέβη, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτό, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν καὶ διεθεράμηνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνεχάλυψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις· καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισσαιέ πρὸς Γιεζί, καὶ εἶπε· Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβε τὸν υἱόν σου. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν

ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

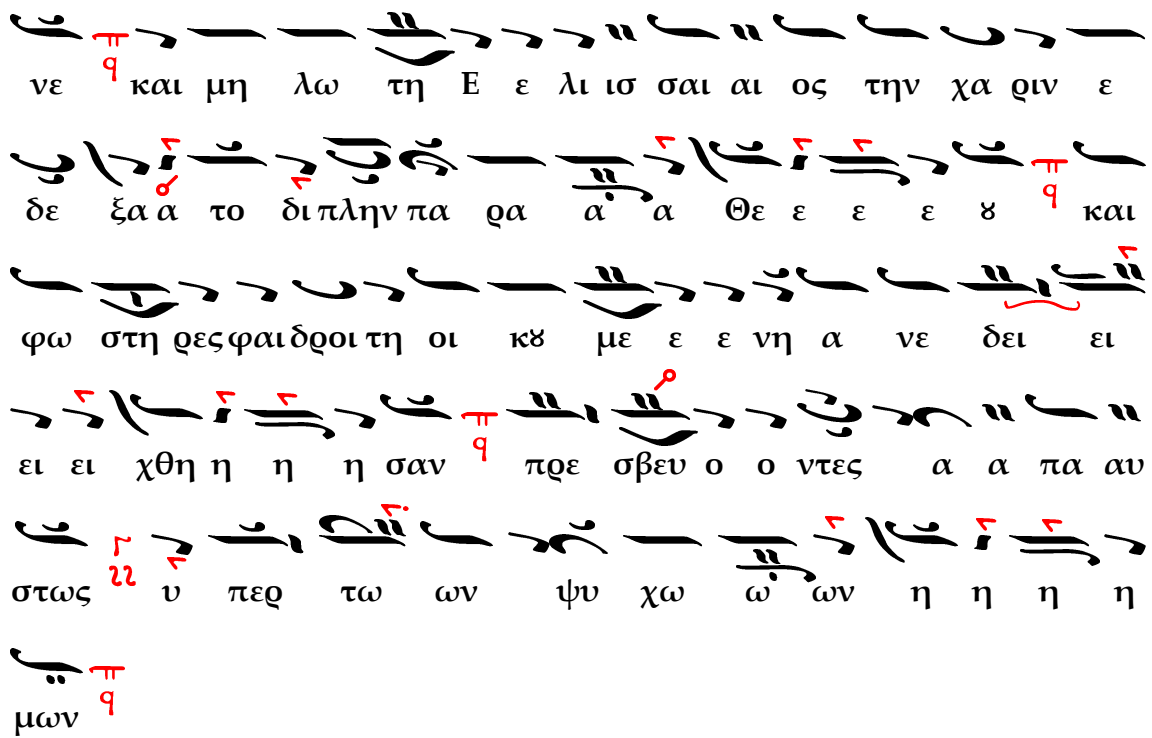
Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Σημ. Τὸ παρὸν πρῶτον ἰδιόμελον παραληφθὲν ἐκ τῆς λιτῆς τοῦ προφήτου Ἰησοῦ ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου. Ἐκ σεβασμοῦ δὲ πρὸς τὴν μακρὰν συνήθειαν, ἐτηρήσαμεν αὐτό.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ἦχος ἧ Πα ρ

Πνευματικοίσι τῆς Προφητίας
Χριστῆ ἀπαύστες εὐφημη-
σωσωμεν Ἡλιασγαροθεσβιιτης
δρανοδρομοος γεεεεεεεγο

Ἦχος ὁ αὐτός. Γεωργίου Ῥήγα.

Ἀσματικῶς σήμερον πιστοί, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, τὸν θεῖον Ἐλισσαῖον καὶ παμφαῆ φωστῆρα τῆς οἰκουμένης· τὸν ἄυλον ἐπὶ γῆς βιοτὴν ἐπιδειξάμενον, καὶ καθαρθέντι λογισμῶ, τὰς αὐγὰς τοῦ Πνεύματος εἰσδεξάμενον· τὴν ἀκένωτον πηγὴν τῶν θαυμάτων, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα. Πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Λαμπρὰ καὶ φωτοφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ μνήμη σου Προφῆτα, ἐν τῷ στερεώματι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καταυγάζουσα· ἐν ἣ συνελθόντες οἱ φιλέορτοι, τοῖς ἄσμασι καταστέφομεν, σὲ τὸν αἰόδιμον καὶ πανέντιμον, ἔχοντες τὸν Ναόν σου θαυμάτων καὶ ἰάσεων πλουσιόβρυτον κρήνην, προχέοντα ὡς νάματα, τῶν ψυχικῶν ἡμῶν καὶ σωματικῶν τραυμάτων τὴν ἰατρειάν. Δεῦτε οὖν ἅπαντες ἰκετικῶς πρὸς αὐτὸν ἀνακράξωμεν· Θεηγόρε Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, ὁ τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ παρεστῶς, μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, καὶ προόπτα τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὁ μεγαλοργήσας τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ Ἰσραήλ, τὴν ποιμνὴν σου, τὴν ἐξόχως σὲ τιμῶσαν περιφύλαττε, ρυόμενος αὐτὴν ἀπὸ πάσης νόσου καὶ βλάβης τῶν ἐναντίων. Ὁ ἰασάμενος τὰ ἄγονα ὕδατα, καὶ τὰς ἀκάρπους ψυχὰς ἡμῶν ἴασαι, πρεσβεύων ἀπαύστως πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλισσαιὲ πανσεβάσμιε.

Ὁ αὐτός.

Ὁ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων ἐπόπτης, Ἐλισσαῖος ὁ μεγάλωνυμος, ἐπέφανε ἐμῖν σήμερον ἐν τῇ φαιδρᾷ αὐτοῦ μνήμη, διανέμων τὰς αὐτοῦ δωρεὰς ἀπὸ τῶν πλουσίων χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος. Ἀγαλλιασώμεθα οὖν φιλέορτοι καὶ εὐφρανθῶμεν, καὶ ἐν φωναῖς ἁσμάτων μελωδικῶν, τῇ δόξῃ αὐτοῦ προσπελάσωμεν, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτούμενοι· φιλόανθρωπος γὰρ ὢν, ἔλεει τοὺς μετὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας, τὴν μνήμην αὐτοῦ ἑορτάζοντας.

Ἦχος β΄.

Ἡλίας ὁ θεόπτης καὶ ζηλωτής, ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ ὡς εἰς οὐρανοὺς ἀνέβαινε. Ἐλισσαῖος δὲ τῆς μηλωτῆς ἐκείνου κληρονόμος, καὶ μυστιπόλος τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰν ὁδὸν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπέπλετο, καταγλαΐζων τὸν κόσμον ταῖς τῶν θαυμάτων ἀστραπαῖς. Πρὸς ὃν καὶ ἡμεῖς νῦν, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν πανέορτον, ἀναβοήσωμεν· Ἐλισσαιὲ πανένδοξε, ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, καὶ παράσχου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγιν ἁσμάτων, χορεύσομεν φιλέορτοι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ εὐσήμενῃ προφητικῇ πανηγύρει, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Σήμερον γὰρ ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, συνορτάζων τοῖς πιστοῖς ἀοράτως ἐφέστηκε, καὶ τὸν τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος διπλὴν λαβόντα, ἔνδοξον Προφήτην Κυρίου, τοῖς ἁσμασιν ὡς ἐν στέμμασι καταστέφει· τὸν ἰσαγγέλωσ ἐπὶ γῆς βιώσαντα ὡς ἄσαρκον, τὸν ἄσκευον καὶ ἀκτήμονα, καὶ τῆς παρθενίας τὸ οὐρανόπεμπτον κειμήλιον· τὸν καταλιπόντα τὰ πάντα, καὶ τῷ καλέσαντι ἀκολουθήσαντα Θεσβίτη· τὸν ποταμὸν τὸν αἰετόροον τῶν θαυμάτων, τὴν πηγὴν τῶν ἰάσεων, τὸν τὴν δύναμιν καὶ ἐπὶ τῶν στοιχείων λαβόντα· αὐτὸν οὖν σήμερον καὶ ἡμεῖς ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἵπωμεν. Προφητῶν ἐξαίρετον ἀγλαΐσμα, Ἐλισσαιὲ μεγάλωνυμε, μὴ διαλίπης δεόμενος ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

μην

Κυριε το μυστηριον το απωτων αι
ωνων κerkουμμε ενον και απογενεων πλη
ρωσας ως αααγααααθος ηλθες με
τα των Μαθητων εντω οορειτων Ελαιαι
ων εχων την Τεκασαν στον ποιητην και παντων
δημιιιιιιιργον την γαρ εντω Παθει
σημητρικως παντων υπεερ αλγη ηη
σα ααασαν εδει και τη δοξη της σαρκος σε
υπερ βααλ λσσης απολα α αυσαι χαα
α ρας ης και η μεις μετασχοντες τη εις ιρα ανος
α νοο δωωσθ Δε εεσποο οοτα το
με γασθθθθθθ ελεε ος το εις ηη μας γε γο
νο ος δοξα αζο οο μεεεε εν

Ἀπόστιχα.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦ τοῦ Προφήτου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ἠ Πα ρ

Ε ν τῷ Να ὠ τῶ Προ φη ἠ τῶ δευ τε συν δρα α
μῶ ὠ μεν την θει αν αυ τῶ μνημην γε ραι ρον τες
εν πι σει και πο θω θερ μο τα τω βο ων τες αυ τω
Ε λισ σαι αι ε θε σπε σι ε μη δι α λει πεις προε
σβευ ει ν υ περ η μων των τη μνημην σα τε λθ εν
των παιδρωσ

Μῆ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου και ἐν τοῖς Προφήταις μου
μη πο νη ρευ ε σθε

Ω σ περ τα υ दा ता मा अकारता अगो न्वा
ता ता αλ σιν ι α σω πα λαι ου τω και νυ υν
τας στει ρας ψυ χας η μων ευ χαισ σα Προ φη τα Χρι στῶ
καρπο φο ο ρος α να δειξον εν α ρε ταισ Ε λισ
σαι ε τε ρα τῶ γε της Τρι α δος κα τα γω ω
γι ι ον

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ^Δ_δ κα τα την τα ξιν Μελ χι σε

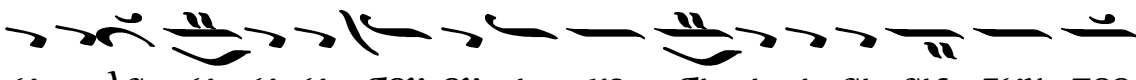

^Δ_δ δεκ

Δ ι πλην την χα ριν ε δε ε ξω τῶ Η λι ς ς
θαυμα στως ^π_ρ με γα λυν θεις ως φοι νιξ ^Δ_δ ευ θα λης
της ε ρη μῶ ^π_ρ θαυ μα των και γαρ βου εις α ειρ ρος κρῶ
νῶς ^Δ_δ νεμων πα α σιν ι α μα τα ^π_ρ τοις προ σαι τῶ
σι την χα ριν σῶ πολ λα χως ^Δ_δ Ε λισ σαι ε με γα
λω ω νυ υ με ^π_ρ

Δόξα. Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος ^λ_δ Νη ς

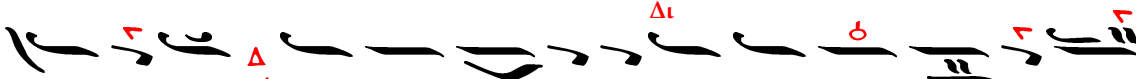

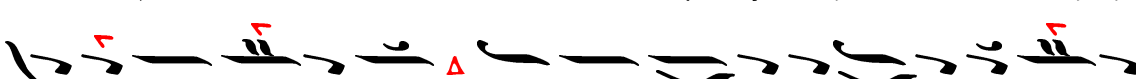

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_δ
Τ^{Νη} ων προ φη των τους α α κραι μο ο νας και παμ
φα εις φωω στη ηρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης ^Δ_δ
^{Νη} εν υ μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Η λι ι αν
και Ε λι ισ σαι αι αι ον ^ε_χ και Χρι στω εκ βο η η

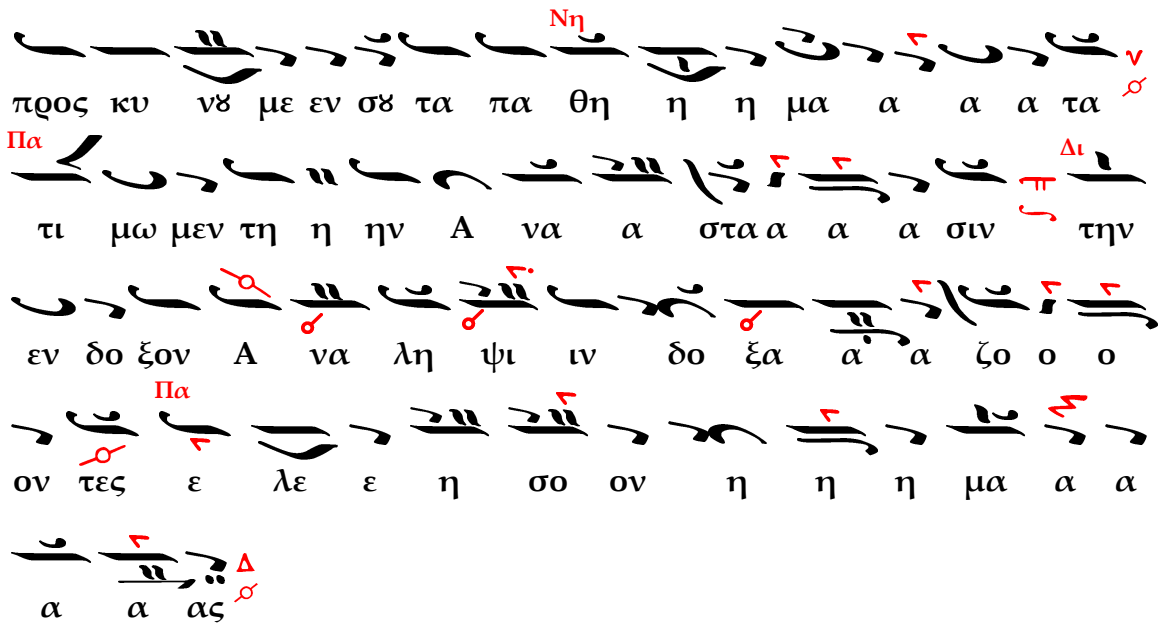

 σωμεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως ε ευπλαγ χνε

 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα σχου τω ω ω

 ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αις των προ

 φη η η τω ω ω ων σου α α φε σι ιν α μαρ

 τι ι ων και αι το με ε ε γα ε ε ε ε

 λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τω ω ω ω νας των αι ω ω ω

 ων α α α μην

Εν τοις ο ρε ε σι ι ι τοι οι οις α α γι

 ι ι οις θε ω ρην τες ος τας υ ψω ω ω σει

 εις χρι ι ι στε το α παυ γα σμα της δο ο ξη ης

 τω ω ω Πα α τρος α νυ μνε μεν ος την φω το ει ει

 δη τω ω ω προ σω ω τω ω μο ο ορ φην

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ανεληφθης ενδοξη Χριστε ο Θεος ημων
χαροποιησας τας Μαθητας τη ε
παγγελια τα Αγιον Πνευματος βεβαι
ωθεντων αυτων δια της ευλογιαιας ο
τι συ ει ο Υιος του Θεου ολυτρωτης τα
κοοοοσμεν

Δόξα.

Του Προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τη κλησει προσεδραμες τη τα Θεσβι του θεομωσ
και πληρης γεγενησαι των θεϊκων δωρεων
λαμπροτητι βισσοθενεθαυμαστωθης Ελισ
σαιε Προφητα θανμασι παραδοξοις ως θε
ραπων Κυριου ωπρεσβευε δεομεθαυπερ
των ψυχων ημων

Καὶ νῦν.
Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ο Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμ ο ο

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *